UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Avthentica, Et Institvtiones

Bartolus

Lugduni, 1567

Alienatione [et] emphytensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96136

Visual Library

requirit ſcientia aduerſarij, ꝯ quē preſcribit ſicut in preſcriptiōe
ſeruitutis vt. C. de ſer. l. ij. regulariter ꝯ, vt. l. fi. C. de preſcr. lōg.
2 tēp. ꝛ l. ſicut. C. de preſcri. xxx. ann. ¶ † Querit gl. ōt hic agnoſ-
cens. quero a quo tēp. cōputat tps. x. vel. xx. an Dic vt in gl. hic.
ꝛ in d. auth. male fidei. Circa ꝙ vide ꝙ not. Pe. ꝛ ibi refert. Cy. i
3 vlt. q. ¶ † Quero vtrum iſte. §. habeat locū in male fidei poſſeſſo
re alienāte, quocūꝗ tpe fuerit in mala fide vel tantū in male fi-
dei poſſeſſore, qui habuerit malaꝫ fidem ab initio ſue poſſeſſiōis,
vt eiꝰ mala fides noceat bone fidei poſſeſſore, q̄ ad decennij pre
4 ſcriptionē, dic vt not. doct. i d. aut. male fidei. i. j. q. ¶ † Uenio ad
ad. §. de preſcriptione, ꝛ quero, vtrum iſte. §. habeat locum in re
mobili. do. Iacob. de bel. ōt ꝙ nō, cū loqꝣ tātū de preſcriptiōe.
Et idē ōt ipſe in caſu precedentis. §. Cū quo ſecūdo dicto ꝯcor.
Pet. vt refert Cy. in d. authent. male fidei. in. l. ij. ꝛ. iij. q. Quero
de qua abſētia loquitur iſte. §. Dic vt in gl. hic. ꝛ in d. auth. ꝙ ſi
quis quibuſdā. C. de preſcript. long. tēpo.

☞ Nomen heredis expreſſum per aliū in teſtamento, teſtamē-
tū nō viciat, ſi teſtator expreſſis verbis id approbat, ſecꝰ ſi nutu.

Quia vero. Teſtamentū ſuas vires obtinet ſiue teſ-
tator per ſe, ſiue ꝑ aliū nomē hr̄dis ſcri
bat, vacante. l. que cōtrarium aſſerebat h. d. Ex iſto. §. ſumit aut
1 ꝛ non obſeruato. C. de teſta. ¶ † Querit gl. dr̄. hic ꝙ teſtator po
teſt per alium nomē heredis ſcribere, quero qualiter eſt hoc itel
ligēdū: Dicūt quidā hoc habere locū cū teſtator expreſſit nomē
heredis illi, per quē vult ſcribi. ſꝫ ſi nutu exprimeret, nō valeret.
Sꝫ gl. hic videtur velle ꝯ. Dicit enim ꝙ ſatis exprimit teſtator
cum annuit. Sed cōtrariū no. C. de teſt. l. iubemus. verſic. opor
enim in gl. que incipit, imo etiam, ꝛ. C. de fidei. l. ꝛ i epiſtola do.
Iac. de Bel. dicit, Aut aliꝰ exprimit nomē heredis teſtator ver
bis profitetur ſe agnoſcere ꝛ approbare nomen hr̄dis ꝛ tunc ſuf
ficit, vt no. l. iubemus. §. quemadmodum in gl. que inci. not. regu
lā, C. de teſti. quam gl. limita prout ibi no. doctores. Si vero teſ-
tator nutu tantū exprimit nomen heredis. tūc teſtm̄ nō valet, vt
not. in dicta. l. iubemus. §. oportet ꝛ in dicta. l. ꝛ in epiſtola. Nō
obſt. l. nutu. alleg. in gl. q̄ illa lex loquitur in legatis, que poſſūt
nutu relinqui. ſecus in heredis inſtitutione, que nō pōt nutu fi
eri, vt no. in preallegata gl. Et circa predicta vide ꝙ nota. i ca-
a pi. cum tibi.[a] extra de teſt.

ADDITIO.

a ¶ Cum tibi. Et ibi vide Ant. Ioann. de Imol. ꝛ Capra. ꝛ Io.
And. in add. ad Spec. de teſti. §. j. in ad. verſi. Pileus. ꝛ Pa. de
ca. in. l. hac. §. at cū humana. C. de teſt. ꝛ do. Alex. d Im. i l. iube
mꝰ. i ſi. C. de teſt. alleg. i tex. i l. diſcretis. C. q. teſt. ra. poſſ. ꝛ Paul.
de Caſtr. in. l. ſerui. electione. de leg. j. ꝛ Fely. i. c. i pſētia. d ꝓb. i.
xiij. col. i pn. ver. ꝑterea ꝑ illa ꝛ do. Ale. in cōſ. xlvij. ij. parte.

Legem vero. Res ab eccleſia in principē trāſlata,
poteſt a principe in alium transfer-
ri non obſtante lega in contrarium loquēte. h. d. vſꝗ ad. §. ſi qn̄.

1 ☞ Falcidia dicitur prohibita, quando legatarius eſt prohibitꝰ
alienare.

Si quando. Falcidia ceſſat in re a teſtatore alienari
ꝓhibita his obtinētibus in caſibus ꝑ-
teritis, nondum finitis. h. d. Ex iſto. §. ſumitur aut ſed etiam in
1 ea re. C. ad. l. falcidi. ¶ † Not. ex iſto. §. quod ſi legatariꝰ prohi-
bitus alienare dimittit falcidiam penes heredem. dr̄ alienare,
ꝛ ideo falcidia detrahi non pōt. Uides ergo vnū caſū, in quo eſt
prohibitū detrahi falcidiam. Sunt alij caſus, quos habes i gl.
hic, ꝛ auth. ſꝫ cum teſtator. C. ad. l. falc.

De alienatione, & emphyteuſi, &c. Rub.

1 ☞ Res eccleſiaſtica qn̄ alienatur, cum quibus ſolennitatibus
alienetur, remiſſiue.
2 Abbates in alienationibꝰ eccleſiarum ſibi ſubditarū, an poſſint
ipſi authoritatē iterpōere vel requirat epiſcopi decretū remiſſiue.
3 Conſuetudo in alienationibus rerum eccleſie, an ſit ſeruāda, ſi eſt
cōtraria ſolennitatibus, per iura introductis.
4 Alienatio rei eccleſiaſtice facta, non ſeruatis ſolennitatibꝰ ꝙ nō
valet. ꝛ res alienata reuocatur per rei vendicationem.
5 Eccleſia an poſſit donare amicis bene meritis. ꝙ ſic.
6 Prelatus ſolꝰ ſine ſuperioris authoritate, an poſſit infeudare
res eccleſie, ꝙ ſic.
7 Dictio pro, denotat remotionem.
8 Emphytheuta eccleſie ſi ingreditur monaſteriū emphytheu
ſis, qd̄ tranſeat in eccleſiam, ſed dabitur reuocatio eccleſie.
9 Emphytheuſis non tranſit in eccleſiam, ſi eſt dictum expreſſe in
inueſtitura quod non tranſeat.

Feudum an tranſeat in eccleſiam per ingreſſū feudatarij in mo-
naſterium.

Multis. Res immobiles, vel quaſi eccleſie
maioris Conſtantinopolitane, ꝛ
locorum venerabilium ſibi ſubiectorum alienari
prohibentur. Emphyteuſis vero permittitur in ꝑ
ſona accipientis, ꝛ duorum ſucceſſorū penſiōe di-
minuta in. vj. par. in proaſtis primarum villarū
ſi redditus hꝫ aliquos pro integro canone. dētur in ēphyteuſi.
Si vero nullos hꝫ reditus dentur prout melius potuerunt ſi au
tem alienauerit in imperialem domū, vel quamlibet domū vene-
rabilem aut in alios, tūc ordinarij venerabilium locorum a qbꝰ
emphyteuſis fuit cōceſſa. electio datur huiuſmodi ꝯtractum alie-
nationis approbandi, vel iprobādi. h. d. vſque. ad §. ſi vero que-
1 dam. ¶ † Quero in §. ſancimus cum quibus ſolēnitatibus debet
hodie fieri alienatio, in caſibus a iure permiſſis. Dicit gl. quod
ſm̄ conſuetudinem dꝫ fieri cum conſenſu patroni, ſi eccleſia pa-
tronum hꝫ. Si vero patronum nō habeat tūc ſi capella hꝫ pleba
num, dꝫ fieri cum cōſenſu plebani. Si vero nō hꝫ, dꝫ. fieri cum cō
ſenſu epiſcopi. Ita dicit gl. ſuper verbo ſententiā. Tu vero dic.
ſecundum Ia. de Belui, quod alienatio rei eccleſiaſtice dꝫ fieri
cum ſolennitate que habetur. i. e. §. ſententiam. ꝛ §. hoc etiam ſu
per, ꝛ C. de ſacro. ſanc. eccle, auth. hoc ius porrectum. Hoc quod
dicit Ia. eſt verum, ꝙ requiritur in iſtis alienationibus decretū
epiſcopi vel ſuperioris aliorum autem prelatorum inferiorum
cōſenſus authoritas vel decretum nō ſufficit vt no. Inn. extra,
2 de tranſac. c. ſtatuimus in vl. gl. ¶ † Sed quero, quid de Abba-
tibus, an poterūt in alienationibus earū eccle. ſibi ſubditarū.
decretum vel authoritatem interponere, vel an requiritur dcre
tum epiſcopi. De hoc per In. in d. c. ſtatuimus, ꝛ quod no. gl. de
reb. eccleſi. nō alie c. l. j. in clemen. quā gl. tene menti. ꝛ in alle. gl.
3 hic poſitam. In eo † autem ꝙ gl. noſtra hic dicit eſſe obſeruan-
dam cōſuetudinem an debeat conſuetudo contraria ſolennitati
4 bus per iura introductis obſeruari, dicā. i. e. §. hoc. etiā. ¶ † Se
cundo quid ſi alienatio fuit facta nō obſeruatis ſolennitatibus.
Dicit gl. quod tunc alienatio reuocatur cā cognita. Quod dic.
vt no. in gl. hic ſuper ver. licentiam. Et ſic videtur velle iſta gl.
ꝙ eccleſie ſubueniatur per beneficiū. reſti. in inte. ſed ōt hic Ia.
de Bel. imo alienatio ipſo iure nō valet ꝛ eccleſia poteſt vendi
care alienatam, vt ſ. de non alie. §. vult enim. ꝛ §. q̄ꝛ vero Leo-
nis. ꝛ l. iubemus. §. ſane. C. d ſac. ſanc eccl. ꝛ i. e. ꝛ q̄m̄ dicā de hoc
5 ibi. preterea hic. ¶ † Querit gl. ſuper ver. ſententiā an amicis.
bene meritis eccleſia donare poſſit ōt gl. ꝙ ſic. Dixi de non alie.
6 §. vult enim. ¶ † Querit gl. ſ. dicta quid in feudo, an ſolus ꝑlat
ſine ſuperioris authoritate poterit dare res in feudum, dicit gl.
ꝙ ſic ſecundum conſuetudi. re. iu. Pro hoc vide. x. col. de his q
feu. da. poſ. circa prin. ꝛ in ti. qui ſuc. feud. dare tenetur. ꝛ in ti. E
piſcopum. vel. Abb. in prin. §. j. ꝛ in ea. col. § de inueſti. int. do. ꝛ
vaſ. oria. c. j. in fi. ꝛ tene menti totā iſtā gl. ſuper. ver. ſententiā
¶ Uenio ad ver. de cōpetentibus quero quid vult dicere tex.
ꝓ iſtis dic, vt in gl. ſm̄ primā expoſitio. ꝛ vide ꝙ no. in auth. per
7 petua. C. de ſacr. ſanc. eccle. No. tamen ex ſecunda ſol. † quod dic
tio pro denotat remotionem quod tene menti. Uenio ad verſ. ſi
vero ꝯtingēt, no. hūc. §. vides enī hic ꝙ ſi ēphiteutita eccleſie. ali
enat emphyteuſim in epiſcopū vel eccleſiam quod transfert ip-
ſam ſed datur electio eccleſie, an velit reuocare rem emphyteu
8 ticam vel non. ꝛ ſic facit ꝙ emphyteuta ingreditur monaſterium
ꝙ emphyteuſis trāſeat, ſed reuocatio permittatur domino. ſed
certe quod dicit hic ꝙ reuocatio permittatur domino, videtur
loqui qn̄ eccleſia cōceſſit in emphyteuſim. ſed ſi priuatus cōceſſ-
it nō loquit hic. ¶ Itē hic loquitur in alienatiōe expreſſa nō in
tacita ſm̄ Ia. de Bel. tn̄. Dy. alle. hunc. §. pro caſu ad ꝑdictā
queſtio. vt ipſe no. in l. ſi ita. §. fi. de leg. ij. ꝛ doc. in auth. ingreſſi
9 C. de ſacro ſanc. eccl. vbi gl. iſtā q. format. † Sed quero quid ſi in
inſtrumento emphyteuſis expreſſe eſt dictū ꝙ in eccleſia nō trā
ſeat Reſpōdeo. tunc nō pōt tranſire obſtante expreſſa prohibi
tione ꝙ dic vt no per gl. ꝛ Dy. in. l. ſi quis. §. ea l. ff. de ver. obl.
10 per doc. in d. auth. ingreſſi. † Sed quero quid in feudo, an ſi feu
datarius ingrediatur monaſterium an tranſibit feudum eccle-
ſiam Dic vt per Ia. de Bel. ꝛ per doc. in dicta. authen. ingreſſi
ꝛ vide quod. no. Inn. in c. in preſentia[b] extra de prob.

ADDITIONES.

a ¶ Domino. ad quod vide omnino Fel. in c. in ꝑſentia. in xxiij.
col, ver vij. quero. de proba. quod ibi dixi. in apo.
b ¶ In preſentia. Et ibi vide Fely. in. xxij. col. ver. quero vbi ple
ne not.

Si vero quedam. Eccleſia domos in emphy-
teuſiꝫ ꝑpetuo dare pōt data
electiōe ēphyteute, vtruꝫ velit ab initio ſoluere penſionē adhuc
extātibꝰ edificijs, vel velit domibꝰ reedificatis ſoluere. quo caſu
preſtabit

pꝛeſtabit penſionem que reperiebatur domo ſic exiſtente ruinoſa. ¶ Quero pro declaratiõe huius. §. an remittitur tertia pars penſionis, que reperiebat edificijs adhuc extantibꝰ, ⁊ due partes ſoluentur in gl. hic ſunt opi. circa quã gl. vide ꝙ not. Azo, in ſumma huius titu. vbi vr̃ tenere opi. Jo. gl. q̃ eſt. C. de ſacroſac. ecc. aut. ſi quas ruinas. ⁊ tꝫ quod tantũ tertia pars preſtetur ⁊ due partes remittantur. Et iſtam opin. tenebant ibi doct. ⁊ idẽ tꝫ hic Jacob. de bel. ⁊ hanc opi. puto veram. Ibi in. iij. parte pẽſionis, ⁊c. ⁊. j. ſequitur procedat. Dixi plene de hoc. ſ. de nõ alie. §. qꝛ vero Leonis.

1 ☞ Accipiens rem immobilẽ occaſione vſuſfructus ab eccleſia tenetur ſtatim dare eccleſie pꝛopꝛietatem alterius rei ex qua ꝑcipiantur tot fructus, ꝙ percipiuntur ex re eccleſie.
2 Alienare ꝓhibitus ꝙ pꝛohibetur locare vltra. xxx. an.
3 Clerici, licet poſſit aliquo caſu concedere feuda eccleſie, non tñ poſſunt in dicto caſu concedere agnatis, ⁊ cognatis.

Si vero aliquis. Eccleſia maioꝛ ⁊ alie ſupꝛadicte eccleſie rẽ immõbilem nomine vſus locationis, ⁊ pignoꝛis, ac etiam nomine emphyteuſis perpetuo alienare poſſunt, ſolennitate debita obſeruata, i ꝑſonis economoꝝ ⁊ quibuſdam alijs perſonis alenatione penitꝰ interdicta. ſ. dictis in maioꝛi eccleſia quãta ad domos ruinoſas

1 ſtatutis ad omnia loca extenſis. h. d. ¶ † Nota pꝛimo tex. ibi, niſi alia mox, ⁊c. ꝙ ille q accepit rẽ immobilẽ occaſiõe vſuſfructꝰ ab eccleſia dꝫ ei dare ab ĩitio vſũfructũ, cũ accepit nudã ꝓpꝛietatem alterius rei, ex qua percipiantur tot fructus quot percipiũtur ex re, cuius vſuſfructus accepti ab eccleſia, vt hic, ⁊. ſ. de non alie. §. hoc igitur. ⁊ ibi not. Et not. etiam per gl. ⁊ doct. in. l. iubemus. §. fina. C. de ſac. ſãct. eccle pꝛobatur etiã. ſ. de nõ alie. §. qs aũt voluerit quicqd not. Jacob. d Belui, in d. §. hoc igitur ꝙ vr̃

2 ꝯ hunc tex. ⁊. l. ſ. alle. ¶ † Secũdo no. in §. locationes ꝙ ꝓhibi

a tꝰ alienare, ꝓhibitꝰ ẽ etiã locare, vltra. xxx. an. vt hic ⁊ ſic vr̃ hic caſus contra gl. que eſt in. l. codicillis. §. inſtitutio. ff. d leg. ij. que dicit qꝺ ꝓhibitus alienare põt locare i. c. annis, que gloſſ. ibi per Dyn, reprehenditur. Circa qꝺ vide quod not. gl. in. c. j. extra de

3 reb. eccleſi. non alie. in cle. ¶ † Tertio not. in. §. economus qꝺ in quibuſcunque caſibus, in quibus permiſſum ẽ clericis, vt poſſint alijs feuda concedere, tñ eſt permiſſũ qꝺ poſſint concedere agnatis, ⁊ cognatis ſuis. Jta not. gl. ꝑ hunc tex. videlicet authen. quibuſcunque modis, qui ſumitur ex iſto. §. C. d ſacro. ſanct. eccleſi. Jta nota. x. col. qui ſucceſ. feu. da. tene. c. vno in. j. gl. ⁊ ea. col. ſi d inueſti. inter domin. ⁊ vaſſal. lis oꝛta. c. j. in fin. Et vide circa hũc §. quod notat gl. ⁊ doctoꝛ. in d. authen. quibuſcunque modis. C. de ſac. ſanc. eccle.

ADDITIO.

a ¶ Locare. Ad quod vide domi. Alexand. de Jmol. in. l. ſi filio. §. fi. ff. ſol. ma. ⁊ Bald. in. d. leg. fi. paulo poſt pꝛĩn. C. d re. alie. nõ alie. ⁊ in authen. ei qui. de bo. autho. iud. poſ. ⁊ domi. Alexan. de Jmol. in cõſil. pen. in. iiij. par.

1 ☞ Eccleſia an ad publicas collationes teneatur.
2 Pignus generale, an vero ſpeciale permittatur i bonis eccleſie remiſſiue.
3 Debitoꝛ, an pꝛius computet fructus cum ſoꝛte, quam vſuras.
4 Maioꝛ pars monachoꝛum, vel collegij in quo inſpiciatur.
5 Abſentium conſenſus in alienatione rerum eccleſie non reqrit
6 Abſentes de collegio citandi ſunt.
7 Actus geſtꝰ ꝑ minoꝛem partem, maioꝛi parte exiſtẽte abſente, an valeat.
8 Venditio facta per pꝛelatum, an valet quando pꝛetium rei venditae nõ ſit ſolutum creditoꝛi eccleſie pꝛout ſolui debebat.
9 Creditoꝛ quando cogatur inuitus accipere aliud pꝛo alio.
10 Mediocre datur in ſolutum creditoꝛi.
11 Solennitas introducta per hunc text. in alienatione rei eccleſie. hodie non eſt neceſſaria. ſed ſufficit ſeruari ſolennitatem introductam de iure canonico.
12 Conſuetudo contraria ſolennitati introductata, pꝛo alienandis rebus eccleſie, an valeat. quod non.
13 Creditoꝛ dr̃ ille qui mutuum pꝛobat in eccleſie vtilitatẽ conuerſum. Et qualiter hoc pꝛobabit. nu.
14 Pꝛelati factum, in damnum eccleſie redundare non debet.
16 Creditoꝛ ſi mutuauit toti collegio, an tunc pꝛeſumatur pecunia conuerſa in vtilitatem eccleſie.
17 Diſpoſitio huius ver. ſi vero, quod habeat tantum locum in creditoꝛe feneratitio.
18 Res eccleſie quando alienatur, an requiratur conſenſus omniũ clericoꝛum collegialiter, vel ſufficiat conſenſus ſinguloꝛum.

Quecumque vero. Debitis obnoxia eccleſia, ſi ex mobilibꝰ ſolue

1 re nõ põt rẽ immobilẽ alienare põt. ¶ † Op. pp. ad pñ. huiꝰ. §. ⁊ vr̃ quod eccleſia non teneatur ad publicas collationes, vt. x. col. §. de ſtat. ⁊ conſue. contra l. h. ec. c. j. verſicu item nulla. Sol. iſte. §. hodie cozrigitur per. l. placet. C. de ſacro ſã. eccle. ⁊ ideo ſup. l. C. d epiſ. ⁊ cler. que in concoꝛ. cũ iſte. §. poſita eſt aut. item nulla cõ-

2 munitas que illã. l. coꝛrigit. ¶ † Jtẽ oppo. ⁊ vr̃ q tantum gñale pignus permittatur. non ſpeciale, vt. ſ. de non alienatiõis. Sol. iſte, §. coꝛrigit illum, ⁊ gl. tꝫ hic. ⁊ in aut. hoc ius poꝛrectũ d ſac.

3 ſanc. eccle. ⁊. ſ. de non alie. §. nos igitur. ⁊ ibi plene no. ¶ † Jtẽ opp. hic innuitur, quod pꝛius debitoꝛ debeat cõputare fructus cũ ſoꝛte quam vſuras. C. de vſur. l. j. gl. hic ponit duas ſolu. ⁊ idẽ in aut. hoc ius poꝛrectum. Tene pꝛimã ſolu. quã ibi appꝛobãt

4 doc. in. ij. ſolu. ⁊ no. x. q. ij. §. hoc ius poꝛrectũ. ¶ † Quero i q̃ inſpicitur maioꝛ pars. Dic vt in gl. ⁊ in gl. adde ꝙ no. in d. aut. hoc ius poꝛrectũ ⁊ in. l. nulla. alleg. in gl. ¶ Quero qd ſi ſũt aliqui monachi in monaſterio nõ tñ ibi ſeruiãt, an requira. cõſenſꝰ eoꝝ.

5 ſ. alleg. gl. dt ꝙ nõ, tene menti. ¶ † Pone, multi ſunt in eccleſia, alq ſunt abſentes, an cõſenſ abſentiũ requiratur; dicit gl. ꝙ nõ.

6 ¶ † Sed quero, an dbeãt citari. Gl. q̃ eſt in. c. ſi extra d maioꝛe ⁊ obed. vr̃ velle q non, cõtrariũ no. expꝛeſſe ꝑ gl. ⁊ Jnn. in. c. cũ

a oẽs. extra de conſt. ⁊ ꝑ gloſſ. in. c. pꝛeſentiũ extra de teſt. lib. vj.

7 ¶ † Sꝫ põe, q minoꝛ pars eſt pꝛeſens, ⁊ maioꝛ eſt abſens quero qd iuris: vide gl. ꝙ not. in ſimili. extra de ma. ⁊ obe. c. ſi. extra de his que ſi. a ma. par. ca. c. in cunctis in gl. q̃ incip. arg. q ⁊ no.

8 ꝑ Jnn. in. c. cũ nobis de elect. ¶ † Quero, dr̃ hic pꝛetiũ omnibus dãdo ⁊c. quid ſi ꝓtiũ nõ fuit ſolutũ ab emptoꝛe creditoꝛi an ꝓp pꝛetium ſolutũ creditoꝛi per pꝛelatũ. ex hoc dicemꝰ vẽditione non valere, vide ꝙ tangunt doc. in auth. hoc ius poꝛrectũ i v. q. C. de ſac. ſanc. ecc. ſed dic de hoc latiꝰ ꝑ Jnno in c. j. de eo. vbi text. §. huius declaratur. ¶ Venio ad ver. ſi vero. ſm pꝛedictũ

9 in quo not. ꝙ creditoꝛ inuitus cogit. ¶ † Secundo not. q dat in ſolutũ creditoꝛi ius mediocre. ¶ Op. ad. pꝛimũ. ꝙ creditoꝛ nõ cogatur accipere aliud ꝓ alio. vt. l. ij. §. j. ff. ſi cer. peta. ⁊ l. cũ a q̃.

10 C. de ſol. † Sol. dt gl. q hic eſt ſpeciale. Jta not. ſ. de fideiuſ. §. ꝙ aũt. ⁊ ibi dixi. ¶ Oppo. etiam ad ſm not. Sol. vt in. d. §. q aũt. ⁊ not. gl. hic, ⁊ in contrario. ⁊ idem not. in glo in d. aut. hoc iꝰ poꝛrectũ. ⁊ in authenti. hoc niſi debitoꝛ. C. de ſol. ¶ Quero, dicitur hic. adiecta in pꝛetio dcima parte quid vlut hoc dicere. gl. hic ⁊ in. d. authen. hoc ius poꝛrectũ ponit duas ſolutio. ſꝫ hic tꝫ pꝛimã expoſitionẽ, quam tenet Azo in ſum. huius titu. ⁊ Jaco. But. in

11 d. aut. hoc iꝰ poꝛrectũ ⁊ vide. x. q. ij. §. hoc iꝰ poꝛrectũ. ¶ † Quero an ſolennitas introducta in alienatione rei eccleſiaſtice ꝑ iſtũ §. ⁊ d. aut. hoc ius poꝛrectũ hodie ſit neceſſaria. Dic q non, ſꝫ ſufficit ꝙ ſeruetur ſolennitas introducta. xij. q. ij. c. ſine exceptione. Jta no. pꝛealle. gl. ex d reb. ecc. nõ alie. c. j. lib. vj. ⁊ ibi ꝑ Jnn. lꝫ gl. videat velle, ꝙ ſeruet ſolennitas introducta ꝑ iſtũ. §. vt not.

12 in d. j. c. extra de reb. ecc. nõ alie. ¶ † Quero, pone ꝙ cõſuetudo eſt in contrarium, q iſta ſolẽnitas non ſeruetur, an valeat iſta cõſuetudo. Gl. que eſt. C. de ſac. ſanct. eccle. in d. auth. hoc ius poꝛrectũ dt q ſic. ⁊ ad idem ꝙ no. ſ. eo. §. ſancimꝰ ſup ver. licentiam. Mart. vero Sili. ⁊ Jac. But. illã gl. repꝛehendũt dicẽtes q cũ hoc ſit introductum in fauoꝛem eccleſie conſuetudo, que in ꝯtrariũ extar, tanq̃ ꝯ libertatem eccleſie non valeret, vt in auth. caſſa. C. d ſac. ſan. eccl. ⁊ Jnn. vbi ſ. q ſufficit, ſi alienatio fiat ſm ſolennitatem que in illa eccleſia per cõſuetudinem eſt inducta, licet illa conſuetudo ſit pꝛeter ius, dũmodo illa conſuetudo nõ ſit grauis. Hoſtien. ibi reſpondet ad hoc dictum Jnno. ꝑ. c. j. extra d re. ec. non alie. lib. vj. per quod. c. ⁊. c. j. extra de conſue. tꝫ ipſe non poſſe ꝑ cõſuetudinem tolli ſolennitatem introductam per. c. ſine exceptione. xij. q. ij. Sꝫ ſuſtinendo Jnnocen. poſſemꝰ dicere q dictũ Jnnocẽ. poſſemus hꝫ locũ in ſolẽnitatibꝰ q̃ ſunt introducte ꝑ iſtũ. §. ⁊ d. auth. hoc ius poꝛrectũ, ꝙ poſſint per conſuetudinem tolli ſꝫ certe ille ſolẽnitates nõ ſũt hodie neceſſarie, vt ipſe tenet

13 ¶ † Venio ad verſi. ſi vero quis el. j. not. ꝙ creditoꝛ dicitur eſſe

14 q mutũ ꝓbat vtilitatẽ eccleſie conuerſum. ¶ † Scdo no. ꝙ factũ

b pꝛelati nõ dꝫ in dãnũ eccleſie redundare. Ad ſm not. oppo. ⁊ vr̃ ꝙ factum pꝛelati pꝛeiudicet eccleſie, vt l. iubemus nullã nauem C. de ſac. ſanc. ecc. Sol. vt per Dy. in. c. delictum de regul. iur. li.

15 vj. ¶ † Quero, qualiter pꝛobabit creditoꝛ pecuniam eſſe verſã in vtilitatem eccleſie Dic vt in gl. magna ibi ⁊ intellige verſum,

16 ⁊c. ¶ † Sed querit gl. qd ſi creditoꝛ mutuauit pecuniã toti col

c legio, an pꝛeſumatur conuerſa in vtilitatem eccleſie. Dic vt i gl. ⁊ in l. iij. §. ſed ſi ſic acceperit. ff. de in rem verſ. ſed Azo dicit ꝓbari pecuniam conuerſam in vtilitatem eccleſie per pꝛeſumptionẽ ꝙ dic vt in gl. Alibi gl. tꝫ ꝙ ſufficit creditoꝛi pꝛobare eccleſiam pecunia indigere, tempoꝛe dati mutui. Jta not. x. q. ij. ca hoc ius poꝛrectum. Circa ꝙ vide ꝙ notat doc. in auth. hoc ius poꝛrectũ vbi ponunt diſtinctionem Jacob. de Are. Sed tu de materia huius gl. vide ꝙ not. Jnno. in. c. ꝙ quibuſdã extra d fideiuſ. ⁊ i d. c.

17 j. extra de po. ¶ † Quero, an iſte. §. habeat locũ in quolibet creditoꝛe, an i creditoꝛe ex cauſa mutui tñ. Dicit ipſe q hꝫ locũ in